رهبران عربی در تنگنا قرار گرفته اند

جوانان سنگربندی می کنند
یکشنبه ۲۶ دی ۱۳۸۹ – ۱۶ ژانویه ۲۰۱۱
تهیه گزارش ناهید جعفرپور
برای بسیاری از رهبران عربی سال 2011 بسیار بد آغاز گردیده است. در مصر مسیحیان به خیابانها گسیل شده اند. در الجزیره و اردن جوانان بر علیه قیمت های بالا و بیکاری به اعتراض پرداخته اند. و در تونس رئیس جمهور بن علی کشور را به جائی نامعلوم ترک می کند. ده ها هزار نفر در تونس به خیابان ها ریخته اند.

قدرتمندان در تونس، الجزیره، قاهره وعمان با وجود اینکه بر علیه اسلامی های رادیکال نسخه ای همسان را پیدا نموده اند اما در برابر جوان های خشمگینی که اکنون بر علیه آنها به خیابان ها گسیل شده اند هیچ راه چاره ای ندارند. امروز جمعه تظاهرکنندگان خشمگین در برابر وزارت کشور تونس که سمبل دولت پلیسی است به مارش پرداختند.
در اردن با وجود اینکه دولت در این هفته بعد از موج اعتراضات شدید اعلام نمود که قیمت ها تحت کنترل قرار خواهد گرفت اما امروز هزاران نفر بر علیه دولت سمیر الرفاعی به تظاهرات پرداختند و خواهان برکناری دولت وی گشتند.
رئیس دولت در روز 5 شنبه در سخنرانی اش گفت" ما به حقوق شهروندان احترام می گذاریم که عقیده خود را در چارچوب قانون طرح نمایند. ما می فهمیم که آنها در زیر فشار های اقتصادی رنج می کشند". اما وی همزمان ملت را تهدید نمود و گفت ما ازمنافع کشور و مردم پاسداری می کنیم و از این منافع در مقابل هر کسی دفاع می کنیم که بخواهد از شرایط سوء استفاده کند و به دارائی های شخصی و عمومی لطمه بزند".
تظاهرکنندگان که عمدتا از اقشار تهیدست جامعه می باشند به اپوزیسیون اخوان المسلمین تعلق ندارند و متحدا به همراه اتحادیه های کارگری برای این یکشنبه فراخوان تظاهرات بزرگی را برای رفرم های سیاسی اعلام نموده اند.
در تونس پریزیدنت بن علی از سوی مردم آنچنان تحت فشار قرار گرفته است که کشور را به جائی نامعلوم ترک نموده است. مردم خواهان انتخابات جدید گشته اند.
ناآرامی های اجتماعی هفته گذشته در تونس نه تنها رهبران این کشور و رهبران کشور های عربی را به واهمه انداخته است بلکه اروپائی ها را هم دست پاچه و بیمناک نموده است. زیرا که بیکاری و رشوه خواری در کشورهای جنوب دریای مدیترانه باعث می شود که همواره تعداد بیشتری از جوانهای عرب بی چشم انداز و ناامید شانس خویش را

بعنوان مهاجرغیر قانونی در اسپانیا، ایتالیا، آلمان، بلژیک و کشورهای دیگر اروپائی جستجو کنند.
نمونه نارضایتی منطقه هم اکنون کشوری چون تونس شده است که مردمش در 20 سال گذشته در امور سیاسی بر خلاف بسیاری از ملت های عربی دخالتی ننموده است. کمی بعد از اولین اعتراضات قدرتمند در تونس این موج به الجزیره هم کشیده می شود و در آنجا هم جوانان خشمگین به خیابان ها می ریزند.
در روزنامه مصری مستقل الشروک روز جمعه آمده است" مثال تونس به شهروندان سایر کشورهای عربی و سایر کشورهای جهان نشان می دهد که اگر آنها خود را بهتر سازماندهی نمایند و فعال تر بشوند می توانند به خواست های خویش دست یابند البته شرطش این است که آماده باشند قیمت این مبارزه را بپردازند".
در مصر و اردن هم مشکلات درست بمانند تونس و الجزیره است. بیکاری جوانان بسیار بالاست. قیمت انرژی و مواد غذائی روز بروز افزایش می یابند. رشوه خواری و اقتصاد مریض و باندبازی و فساد و تبهکاری رهبران عاملی است که نمی گذارد تا تهیدستان از رشد اقتصادی بهره برند. آنچه که تونس و کشور پادشاهی اردن را از مصر متفاوت می سازد این حقیقت است که نسل جوان در کشور تونس و اردن بهتر می تواند خود را بیان کنند تا جوانان کنار نیل که افزون بر همه تحت وضعیت فاجعه بار آموزشی در این کشور رنج می برند.
اسلامیست ها اما اینبار دیگر نیروی محرکه اعتراضات نیستند. بلکه برعکس چه احزاب اسلامی و چه گروه های شبه نظامی از این ناآرامی های اجتماعی درست بمانند رهبران غافلگیر گشته اند. برخی از آنها تلاش می کنند که بطوری یاس آور خود را سوار بر اعتراضات کنند اما تا کنون از هیچ شانس و موفقیتی برخوردار نشده اند.
در سایت مسلمانان مغرب در این هفته از سوی القاعده فراخوانی منتشر شده است که در آن القاعده گفته است:" شما چیزی برای از دست دادن ندارید. پسران خود را نزد ما بفرستید تا ما به آنها آموزش بدهیم که چگونه با اسلحه کار کنند. در این صورت شما می توانید بر علیه صیهونیست ها و مسیحی ها مبارزه کنید. زیرا که آنها رهبران رشوه خوار و متقلب شما را پوشش می دهند".
رئیس دولت تونس زین العابدین بن علی در هفته گذشته در مصاحبه ای تلویزیونی گفت که وی از نیروهای امنیتی خود خواسته است که عقب نشینی کنند و به وزیر کشور دستور داده است تا از تیراندازی به تظاهرکنندگان خودداری شود. همزمان وی گفت که اقدامات کافی برای پائین آمدن قیمت مواد ضروری زندگی و همچنین برداشتن سانسور سایت های انترنتی انجام داده است ودرست بعد از سخنرانی وی برخی از سایت ها چون یوتوپ مجددا قابل دسترسی شدند. وی که 75 ساله است در این مصاحبه اعلام نمود که در انتخابات بعدی که سال 2014 است شرکت نخواهد نمود.
اعتراضات که در آغاز بر علیه بیکاری و گرانی جهت گیری داشت از

هفته اخیر بر روی بر کناری رژیم بن علی که از 23 سال پیش مستبدانه بر این کشور حکومت می کند، متمرکز شده است.